ma. Sureks önneks sai se weel, et üllema preestri Ahimeleki poeg Abjatar peäsis ärra nende tap[illegible] käest; se läks siis Taweti jure ja räkis temmale keik ülles, kuida kunningas olli lasknud Jehowa preestrid hukkada. Tawet wöttis siis omma allandlikko süddame pärrast keik sedda süüd eñese peäle, otse kui olleks teña sedda hirmust willetsust nende waeste preestride peäle saatnud ja temma hing olli wagga sest kül. Abjatarile agga ütles ta temma süddame kinnitusseks ja tuggewusseks sedda wisi: Jä mo jure, ärra karda mitte, sest kes minno hinge püab, se püab ka sinno hinge takka, sest sa pead mo holeks jäma; temma on siis ka Taweti jure jänud ja sai pärrast ka üllemaks preestriks pärrast Sauli surma.

Et Tawet agga piddi ülles näitma, tru temmal südda sees olli kunninga was-

wasto, siis läks ta Keila liñna rahwale appi, kui ta sai kuulda, et Wilistid ollid senna liñna alla tulnud sedda Juda rahwa käest ärrawötma. Ei ta wötnud sedda nou ei oñast peast egga ommast süddamest ette, ta küssis enne Jehowa käest lubba selle asja pärrast ja kas se piddi korda sama; suur Juñal olli siis temmale öölnud üllemapreestri läbbi, et ta piddi agga minnema söddima, ta piddi woimust sama ja sedda Keila Liñna rahwast häddast peästma. Jummala tahtmist sai Tawet kül nüüd teäda, agga se rahwas, kes temma jures olli, mis temmaga piddid sötta minnema, ei tahtnud mitte hea melega sedda tehha, sepärrast hakkasid nemmad sedda räkima, et se ei piddand korda minnema, sest et nemmad ei woinud Juda mal öiete lota sepeäle, kas nelle piddi ikka rahho jäma, mis siis nüüd,

kui